

ילנה גורו

Елена Гурó

(1913-1877)



"ספר השירים של גורו, 'תיבת הנגינה', הוא הספר הראשון והראשון במעלה של הפוטוריזם הרוסי." (דויד בורליוק)

"כתביה של גורו הם חומר קריאה אידיאלי, הם מבטאים באופן מושלם את עמדת הנגד לכתיבה נשית." (ואסילי קמנסקי)

"הצורות הישנות אולי לא הגבילו אותה, אבל בפרץ הנערי של הצורות "החדשות"

היא זיהתה את צורותיה שלה, ולא טעתה... כל כולה, כאישה, כדמות, כציירת, כסופרת ומשוררת ... היא תופעה חסרת תקדים, כמעט בלתי מתקבלת על הדעת בתנאי הזמן הזה. כל כולה הוא ככל הנראה הסימן, סימן שהגיעה העת." (מיכאיל מטיושין)

הפוטוריסטים הרוסים החשיבו את גורו ל"אחת משלהם". אולי אף היא עצמה חשה קרבה מסוימת אליהם. למעשה, לא כך היה. קלילה, שמחה... בעלת יכולת לחוש את מנעמיו הדוממים של היומיום; בנפשה היא הייתה רחוקה עד אינסוף מן הפוטוריזם הרוסי העגמומי וחסר האונים מן הבחינה הרוחנית; מאותו יציר של שעמום, חוסר אמונה ואסתטיציזם כולל...

הכישרון שלה אינו מוטל בספק, אולם הוא היה כה בוסרי שקשה לאמוד את גודלו האמיתי, ולשער מה היה עשוי להתפתח מגורו, אילולא מותה בטרם עת. אולם דבר אחד ברור: את הקשר עם הפוטוריסטים היא הייתה מסיימת מהר מאוד – היא הייתה אמיתית מדי עבורם.”

(ולדיסלב חודסביץ')

”ישנן שלוש משוררות רוסיות גדולות ולא שתיים. לצד מרינה צבטייבה ואנה אחמטובה, ניצבת ילנה גורו.”

(גנדי אייגי)

”ילנה גורו היא המשוררת העכשווית המוכשרת מכולן. היא רכה, עדינה. גם המילים שלה מיוחדות, כאילו הן שייכות רק לה... יש בשיריה איזה כוח משיכה... עדינותה היא עזר כנגד חוצפתה ואומץ ליבה... היא 'משוררת-האם' הראשונה.”

(ולדימיר שרשנביץ')

”גורו היא משוררת אדירה שהותירה אחריה מורשת ספרותית חסרת תקדים.”

(רומן יאקובסון)



”דמותה של ילנה הנריכובנה [גורו] נקשרה מאוד בזו שלי. היא תמיד טענה שדבקת מחשבתית מוגזמת של אדם אחד עלולה להביא למותו של אדם אחר... אם כמיהה מכוונת דברים רבים, אזי אווירונאוטיקה ואל-מוות יחסי, קשורים מאוד זה בזה”

(וולימיר חלבניקוב)

”כל הווייתה אמרה הללויה, הושענא, תפילה!”

(קורניי צ'וקובסקי)